

den have en Tillægsafgift paa 25 pCt., hvilket er 150 Kr. Det vil sige, at Skatten paa en saadan Vogn kommer op paa 750 Kr. Det, som mine Partifæller og jeg foreslaar, er altsaa dette, at Ministeren for offentlige Arbejder faar en Bemyndigelse til at nedsætte Afgiften for disse Vogne, naar de gaar i jernbanefattige Egne. Nedsættelsen efter vort Forslag bliver altsaa ikke nær saa stor som den, Ministeren selv har foreslaaet, men til Gengæld medtager vi Lastautomobiler, naar de gaar i de samme Egne. Vi mener nemlig, at det er urigtigt, at disse Biler, som har en samfundsnyttig Opgave, skal beskattes stærkt. Beboerne i de Egne, hvor der ingen Jernbaner findes, har under hele Krigen maattet være med til at bære Statsbanernes store Underskud — maa det for øvrigt endnu — og da de har meget store Vejudgifter, finder vi, at det ikke vil være rigtigt, nu de har faaet Bilerne som Erstatning for Jernbanerne, at paalægge dem en stor Bilskat. Det vil jo nemlig gaa saadan med den Skat, der paalægges disse Køretøjer, at det er ikke vedkommende, der har Bilen, der kommer til at bære den, nej, det er de Personer, som vil benytte Bilerne, eller dem, som skal have Varer transporteret med disse Biler. Selv om der ikke i Udvalget var Stemning for at tage Ministerens Forslag om den store Nedsættelse for alle disse Vogne, uden Hensyn til hvor de blev anvendt, mener vi, der kan være Grund til at foretage en Lempelse som den, vi her har foreslaaet, og jeg skal derfor paa det bedste anbefale Tingets Medlemmer at stemme for vort Ændringsforslag under Nr. 22. Bliver dette vedtaget, faar Ministeren for offentlige Arbejder en Bemyndigelse til at komme disse Egne til Hjælp. Vi tror, det var rigtigt, om Rigsdagen vilde vedtage og den højtærede Minister modtage en saadan Bemyndigelse, og saa fordi vi her i Rigsdagen vedtager Anlæg af den ene Jernbane efter den anden, som der gaar Tid, før vi faar bygget. Hvis den højtærede Minister vil modtage dette Ændringsforslag og Rigsdagen vedtage det, saa har Ministeren en Udvej til at kunne komme disse Egne til Hjælp paa anden Maade.

Sven: Der hviler for saa vidt en sørgelig Skæbne over Motorlovforslagets Behandling i dette Ting, som det altid kommer for paa Dage, hvor Tiden i Forvejen er blevet beslagnet i meget høj Grad. Det gjaldt ved første Behandling, og det gælder ogsaa nu ved anden Behandling, at man staar her og generer sig for at tage saa megen Tid, som man egentlig finder, man burde gøre overfor et saa vigtigt Lovforslag. Jeg skal

imidlertid vise den Resignation at søge at fatte mig saa kort som muligt og kun tage de Hovedpunkter, jeg ikke mener at kunne forsvare at undlade at omtale. Men jeg ønsker at pointere, at jeg paa adskillige Punkter af de Ændringsforslag, der her er stillede, er meget misfornøjet, og at det kun er med den allerstørste Overvindelse, jeg i Udvalget har kunnet gaa med til de stillede Ændringsforslag af Frygt for, at de ellers muligvis kunde blive endnu værre for Automobilisterne.

Der har ikke blæst en gunstig Vind for Automobilismen, hverken i Ministerens Lovforslag eller i de Ændringsforslag, som her er blevet stillet. For det første er Kørehastigheden blevet behandlet paa en Maade, som man set fra et trafikalt Standpunkt maa beklage. Man er gaaet væk fra den Maksimalhastighed, man tidligere havde, de 50 km, og er gaaet ned med 5 km. Jeg finder det ganske urimeligt. Hvis man endelig vilde gaa ned, saa det kunde forslaa noget, burde man være gaaet langt længere ned; der er ingen Rimelighed i at gaa væk fra en indarbejdet Maksimalhastighed og kun indføre en saa ringe Forandring. Den vil i Praksis ikke betyde noget, den vil efter mit Skøn kun medvirke til at fremkalde en vis Irritation og bevirke, at man yderligere kan være udsat for en vis Uensartethed i Forfølgningen af Tilfælde rundt om i Landet overfor Automobilisterne. Endvidere har man med Hensyn til Kørehastigheden indført ikke mindre end 6 Maksimalhastigheder. Nu burde det netop være et Princip at sørge for, at Loven var saa klar som mulig, med saa faa Bestemmelser, som det kunde lade sig gøre. I den gamle Lov havde vi kun 3 Maksimalhastigheder, nu har vi faaet 6, og man har graderet dem saa fint, at man et enkelt Sted kun har en Forskel paa 2 km i Timen. Det vil i Praksis vise sig ganske umuligt at hitte Rede i at overholde disse forskellige Maksimalhastigheder. Samtidig med, at man har nedsat Maksimalhastigheden for adskillige af Vognkategoriernes Vedkommende har man lagt en meget stor Skat paa dem, skønt det jo er i høj Grad irrationelt. Beskatningsgrundlaget er jo det, at de paa-gældende Køretøjer slider stærkt paa Vejene, derfor skal de betale en meget stor Afgift. Men naar man samtidig nedsætter deres Kørehastighed saa stærkt, at de i Virkeligheden ikke slider saa uforholdsmæssigt paa Vejene, staar man uforstaaende overfor, at man ikke desmindre fastholder Skatten. Naar jeg trods mine store Indvendinger mod de af Udvalget foreslaaede Kørebe-